

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Tres huius mundi miserix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 1. *Tres huius mundi miseria.*

QUIS referre poterit extrema scelera & miseria, ad quas mundus pertingit, cui huiusmodi nomina & compellationes conueniunt? Quod si Elenchum quendam eorum, in quo illa quasi ad viuum depinguntur videre velis, audi quæ Sanctus Ioannes de ciuitate Babylonica referat, in qua miserimus hic mundus descriptus & adumbratus erat; a *Vidi, inquit, mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemia, habentem capita septem, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurato auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione & immunditia fornicationis eius. & in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terra. Et vidi mulierem ebriam de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum IESV. Quod potuit exemplar magis viuum depingi scelerum & iniquitatum huius mundi, qui vera est Babylon, & confusionis ciuitas, super plurimas aquas fundata, super innumeros scilicet, populos, omnes lubricos ac perituros, quos illa complectitur?*

a Apoc. 17. 5

Etvs prima proprietas & calamitas est, quod eius sedes ac præcipuum fundamentum innitatur Dæmoni, per illam bestiam significato, qui mulierem sustinet, portatque ab vno loco in alterum. Quicquid enim nequam hic mundus, & congregatio ipsi addictorum facit, id facit, sequendo suggestionem impulsūque ipsius Dæmonis. Et quoniam hæc bestia non est freni capax, non tendit, quod illam ducit, qui ipsi insidet; sed quod ipsa vult, illum ducit: ipsa enim iniquos regit ac gubernat; & propterea b *Princeps mundi huius* appellatur, c *Rektor tenebrarum*, & d *Rex super omnes filios superbia*, cuius corpus plenum est nominibus blasphemia. Usurpat enim sibi, suisque filiis titulos & nomina diuinitatis propter quæ vocari & tractari volunt tanquam Dij. Quæ itaque maior esse potest miseria, quam effreni aded bestia insidere, & ab hoste aded crudeli duci ac gubernari! cuius crudelitatem *coccineus* siue rufus color manifestat: non enim saturatur nisi peccatorum sanguine, quo blasphemia nomina scribit inclinando, malisque suis exemplis omnes implendo, vt (quemadmodum dixit Isai. 52. 5. Roman. 2. 24.) *ingit tota die nomen DEI, eiusque sanctorum blasphemetur.*

I.
Mundus
Dæmoni
innititur.

b Ioan. 14.

30.

c Ephes. 6. 12

d Iob. 41. 25.

HINC secunda mundi miseria exoritur, quod scilicet fundatus ille sit, & f *positus in maligno*, & in septem vitij capitalibus, per septem bestiarum capita significatis, de quibus dixit Angelus S. Ioanni, quod g *essent septem montes, super quos mulier sedet, & septem reges, qui illam gubernant.* Si enim rem

2.
f Ioan. 5. 19.
g Apoc. 17. 9.

Peccatis.

bene consideremus, septē illa vitia, quæ Capitalia appellamus: Superbiam, Gulam, Luxuriam, Avaritiam, Iram, Inuidiam & Acediam, tanquā septem montes sunt, in quibus sedent peccatores, proficiētes in omni genere peccatorū; & animo deliberato in illis persistentes, & qui plus in illis creuerūt, tanquā reges & principes sunt nequā huius mundi; vt qui proximi & vniti sunt ipsi bestia, cuius sunt instrumenta ad oppugnandum DEVM, decemq; diuinæ legis mandata. Qui quod sunt potestate maiores, eò sunt etiā nequiores, trahentes post se minores, iuxta illud Ieremiæ de optimatibus populi:

h. Iero. 5. 5.

h. Ecce magis hi simul confregerunt iugum legis, quàm pauperes, & vulgares homines. Quæ igitur miserior esse potest ciuitas, quàm cuius fundamēta sunt vitia; cuius Reges & Gubernatores sunt insigniores peccatores; cuius peccata sicut montes creuerūt; cuius optimates, capita sunt Sathanæ, & instrumenta Draconis ad eius conatus perficiēdos & promouēdos. O infelices ciues, quibus tales gubernatores in sorte contigerunt: siquidem, i. qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea.

i. Eccl. 10. 2.

3.

SE D vltcrius adhuc progreditur hæc miseria, eò quod mera infelicitas, falsæ felicitatis pallio contegatur. Miser enim hic mundus felicitatem suam ponit in diuitijs, quas *k oculi concupiscunt*; in voluptatibus, *quas appetit caro*; & in vanis honoribus, quos *ambit superbia vite*. Magnam reputat felicitatē, quod possit *purpura & coccino indui; auro & lapidibus pretiosis ornari; ac margaritis circumdari, ad iactantiam & vanitatem suam ostentandam*. Omnia autem hæc, quæ exterius splendent, sunt *poculum aureum*, quod tenet *in manu sua plenum abominatione & immunditia*, quod propinat suis ciuibus. *Poculum* etiam est *aureum*, sensuum illecebrarum appetitio, gula, ebrietate, luxuria, milleque alijs vitijs refertum. Hic est *l. calix aureus Babylonicus, inebrians omnem terram: de cuius vino biberunt omnes gentes*: & idē inebriata & commota sunt; iudiciumque ad eò amiserunt vt Deos falsos adorarent; & ratio filiorum huius sæculi ad eò fuit perturbata: vt effrenes suos appetitus sequentes, in omnia vitiorum genera præcipitentur. Ab his enim tribus venenatis fontibus innumera-

k. 1. Ioan. 2. 16.

Et falsa felicitate.

Iero. 51. 7.

fluunt peccata, quæ corda inficiunt hominum sæcularium, *in qui bibunt sicut aquam iniquitatem*; calicis potius splendorem; quàm ipsius haustus venenum attendentes; seseque *n colore vini splendentis in vitro*; eiusque sapore, cum *blandè ingreditur* oblectantes: nec attendentes, quod *in nouissimo* (vt ait Sapiens) *mordebit vt coluber, & sicut regulus venena diffundet*. O cæci filij Adami terreni, qui suo peccato fundamenta iecit ciuitatis peruersi huius mundi! cur Patrē illum vestrum imitamini, pomum, in quo *la mors latet, comedentes?* o *sepulchra dealbata, quæ foris apparent hominibus speciosa, intus autem plena sunt ossibus mortuorum, & omni*

m. Iob. 1. 16.

n. Prov. 23. 31.

o. Matt. 23. 1.

spurcia

spurcicia & hypocriſi! quomodo non horretis factorem veſtrum interiorē qui omnem iſtam externam pulcritudinem deuorabit: ô munde munde qui nihil aliud, quàm ſolum mundi nomen retines, eò quod mundus qui dem ex manu tui creatoris prodiſti; ſed in vita ipſa totus es ſordidus, & vomitum prouocas: opera enim manuum tuarum te totum deſcēdā- runt.

§. 2. De tribus alijs eiſdem mundi miſerijs.

QVID verò dicam de cæcitate & ſtultitia, qua idem mundus ſuam iac-
 etat immundiciam: quid enim eſt, quod a *in fronte eiſ ſit ſcriptum*
nomen Babylon magna, mater fornicationū & abominationum terre, niſi quod
 iacet ſua ſcelera manifeſtē: nec dedignetur ea promulgare: b *frons,* inquit
 Jeremias, *mulieris meretricis facta eſt tibi, noluiſti erubere,* talis videri: vultū
 tuum ſine pudore aperis, vt cognoscaris: quia verè qui illum viderit, quis
 tu ſis ſtatim agnoſcet: Nā *peccatum tuum quaſi Sodoma pradicat, nec abſcon-*
dit: quia nō erubescis, quòd illud habeas. d *Quid itaque gloriaris in malitia,*
qui potens es in iniquitate patrandā? ô incredibilem malitiam, quæ conſue-
 progreſſa es, vt gloriam tuam in eo colloces, quod eſt ſumma ignominia
 dignum. Ecquis dignè explicare poterit miſeriam, quam ipſo tuo rō nine
 præfers? Neque enim ſine cauſa Angelus, qui hanc figurā Sancto Iohanni
 oſtendit, antequàm eā explicaret, hoc verbo, *Mysterium,* eſt uſus; vt intel-
 ligeremus, magna in eiſ ſignificatione arcana latere: multo que maiores
 eſſe miſerias, quàm exterius appareat. Quis etiam conſuſionem illam ex-
 plicare poterit, quæ latet in eo, quod vocetur *Babylon?* quis ſecunditatem
 deteſtandā, quæ *matris* nomine adumbratur: quis Idololatrias referet v-
 troque nomine *fornicationum & abominationum* comprehenſas? Quæ idola
 non adinuenit mundus: quos falſos DEOS non eſt venerationis: omite in-
 numera gentiū idola, & in illa oculos conijce, quæ reliqui mundi homi-
 nes colunt: & inuenies, quosdam *pecuniam* vt *idolū* adorare; alios *ventrē*
pro Deo habere, alios inanis gloriæ *Soli claraq; Luna* famæ genua ſua fle-
 ètere, abijciantes tanquā adulteri legitimum DEVM ſuum, vt ficto DEO ſeſe
 ſubijciant. Quod ſi aliqui manifeſtē hos DEOS non adorant, id tamen fa-
 ciūt occulte, h *unusquisque in abſcondito cubiculi ſui ſcelera multa* patrans;
 exterius verò manifeſtantes myſteria: quales ſunt hypocritæ, qui ſanctita-
 tem oſtentant, vt honorem ex ea habeant. O mundum abominandū, qui
 dum te manifeſtas, malo tuo exemplo es alijs ſcandalo; quāddò verè te oc-
 cultas, alios decipis tua fictione & hypocriſi! ſemper virtutem horres, li-
 cet interdum honorem ex ea venis: mactans inſtar lupi oues, vt ea-
 rum pelles induens, decipias innocentes.

4.
a Apoc. 17. 5

b Ier. 3. 3.

c Iſai. 3. 9.
d Pſal. 31. 3.
Gloriasur
in peccatis.

e Ephes. 5. 5
f Phil. 3. 19.
g Iob. 31. 26

h Ezech. 8.
12.